

[Niels Frederiksen.]

gangsmaader: den, som Regeringen foreslaar fulgt ved det foreliggende Lovforslag, eller den, som Partiet Venstre ved sin Ordfører foreslaar anvendt i det foreliggende Tilfælde. Hvis jeg har opfattet Venstres Ordfører rigtigt, vil den af Partiet Venstre ved ham foreslaaede Fremgangsmaade da være denne, at man ophæver Afleveringspligten for fremmed Valuta, giver Noteringen fri, paabyder Nationalbanken at holde en Kurs omkring Sterlingomraadet, men dernæst gennem en Række andre Foranstaltninger tvinger Forholdene til at være af en saadan Beskaffenhed indenfor Landets Grænser, at Nationalbanken formaar at holde Kronekursen omkring Sterlingomraadet, og da gennemfører den Tilpasningspolitik, som det ærede Medlem mener er nødvendig paa mange Omraader.

Og hvori bestaar da denne? Gennem en Række Skattelettelser, gennem en Række Nedskæringer af de offentlige Udgifter, derunder Udgifter til den sociale Forsorg, som i Nutiden er Udtryk for den Politik, man paa dette Omraade gennem en Aarrække har ført, og som de vanskelige økonomiske og erhvervsmæssige Forhold nu har nødvendiggjort stærkere end nogen Sinde før, men dernæst ogsaa gennem en lovmæssig Sænkning af Lønsatser og Driftsudgifter for Landbruget at gennemføre en Tilstand, som gør det muligt, at Sterlingkursen kan holdes.

Enhver, der vil overveje noget nøjere, hvor langt Lovgivningsmagtens Magt paa dette Omraade rækker, vil vist give mig Ret i, at dette vilde være ugørligt under de nuværende Forhold og i kort Tid.

Jeg har fremført disse Betragtninger, fordi det efter min Opfattelse er urigtigt overfor Landbruget Gang paa Gang at fremføre den Paastand, at det maa aflevere den af det hjembragte Sterling til Underkurs, samtidig med at man af helt andre Grunde fremfører som sin Opfattelse, at man maa holde Papirkronens Værdi omkring Sterlingomraadet af Hensyn til Landbrugets fremtidige Samhandel med den øvrige Verden. Begge Ting kan neppe forenes, og disse Paastande maa efter min Mening fremkalde Forvirring og Uklarhed.

Ud fra disse Betragtninger er det, at jeg paa mit Partis Vegne mener, at den Politik, Regeringen har anført at ville følge i Fremtiden, er den rigtigste, den nemlig, at Regering og Rigsdag paabyder Nationalbanken at holde Sterlingkursen saa vidt muligt, men dernæst gennemfører en Række Foranstaltninger, der gør det muligt

for Nationalbanken at holde denne Kurs uden Anvendelse af de drastiske banktekniske Midler, som man ellers tvinger Nationalbanken til at bruge. Det er urigtigt overfor Landbruget at fremføre, at det kan faa en højere Pris for den af det hjembragte Sterling, naar man ikke mener, at dette maa ske, men at andre Forholdsregler skal træffes, som paa mange Omraader vil virke meget mere generende for dansk Erhvervsliv, ogsaa for dansk Landbrug end de Foranstaltninger, der gennemføres ved Hjælp af den af Regeringen her foreslaaede Lov.

Jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag af disse Grunde, føjende til, at hvis det kunde lykkes at opnaa almindelig Tilslutning til en Lovgivning som den foreslaaede, saa vandt man to Ting. Man vandt dette at faa Ro til at ordne vore Pengeforhold paa den mest besindige og den for hele Samfundet mest tjenlige Maade under Hensyn baade til de indre Forhold og til de ydre Forhold, som kræver Hensyn i denne Sag. Men man vandt tillige den store Fordel, som det vilde være, om alle Partier kunde erkende Nødvendigheden af, at Valutaspørgsmaalet ikke benyttes til at fremkalde en Uro i Befolkningen, en fejlagtig Opfattelse af Tilstanden, som kun kan vække Bitterhed og fremkalde desperate Forslag, hvis Virkning ingen i Virkeligheden kan være tjent med.

Der er jo stærke Kræfter i Gang for at benytte denne Sag til at gennemføre gennemgribende Forandringer i vore økonomiske Forhold og vor indre erhvervsmæssige Økonomi. Naar Forholdene er saa vanskelige, som de i Øjeblikket er for dansk Landbrug og for den arbejdende Befolkning, hæret, som denne er, af Beskæftigelsesløshed og Arbejdsmangel, da er det let forstaaeligt, at der, hvis man ikke er særlig omhyggelig med at gennemtænke sine Krav eller særlig samvittighedsfuld med at fremstille disse, bliver en rig Jordbund for Oparbejdelsen af Forventninger, som Lovgivningsmagten, der har Ansvar, ikke kan indfri. Der er ingen Tvivl om, at en Tale som den, at man stadig fremholder overfor det danske Landbrug, at dette bliver forfordelt ved den nuværende Ordning til Fordel for hele den øvrige Befolkning, maa animere til en Misfornøjelse og en Bitterhed, som ikke er rigtig og heller ikke er berettiget, hvis Forholdene bliver klart og rigtigt belyst.

Ud fra denne Betragtning er det, jeg for mit Vedkommende udtaler Haabet om, at det skal lykkes ved Behandlingen af denne Sag og de Forslag, som nøje er knyttet til den, at opnaa en saadan Enighed